

PŘEDMLUVA

V roce významných společenských přeměn 1989 měl sborník ŽIVÁ HUDBA hned dvě významná výročí: uplynulo 30 let od vydání jeho prvního svazku 1959 a byl redakčně uzavřen jeho desátý svazek X/1989. Byl od začátku plánován jako tříleté periodikum. Ve svazcích sice brožovaných, ale většinou úctyhodného rozsahu několika set stran, tu vycházely střední a kratší studie pedagogů, aspirantů a výjimečně též posluchačů či absolventů hudební fakulty. Byla to ovšem především dílna katedry teorie a dějin hudby, pro niž tento sborník představoval jedinou možnost vlastního publikačního výstupu směrem k veřejnosti. Proto byla tato katedra od začátku redakční radou sborníku. Publikovala tu však také řada dalších pedagogů-praktiků, kteří měli potřebu oslovit odbornou veřejnost literární formou. Od svazku V/1973 se tu publikovaly i přednášky, jež proslovily jednotlivé tvůrčí osobnosti při profesorském jmenovacím a docentském habilitačním řízení před uměleckou radou hudební fakulty. To dále rozšířilo mnohostrannost problematik a námětů, jež vytvářely obsah jednotlivých svazků ŽIVÉ HUDBY:

Takový rozsah i pestrost námětů sice znamenitě reprezentovaly hudební fakultu, ale zejména v posledních letech se začaly projevovat i nevýhody dosavadní koncepce sborníku. Obsáhlé svazky se dlouho tiskly a jejich vydávání se někdy zpožďovalo o celá léta, objevily se potíže s distribucí a bylo stále obtížnější prosazovat do rozpočtu vysoké školy položky na zdražující se polygrafickou výrobu. Pro svazek X/1989 bylo proto už nutné ustoupit od sazby a vydat jej jen v rozmnožené podobě a v menším nákladu.

Cílem změněné koncepce, kterou ŽIVÁ HUDBA dostává v nových poměrech 90. let, je větší mobilnost, praktičnost a aktuálnost. Sborník bude vycházet v podobě mnohem útlejších svazků. Ty budou tematicky soustředěnější: každý z nich bude obsahovat studie, vztahující se k příbuzné problematice, popřípadě i jen jednu obsáhlejší studii. Bude vycházet bez nějaké předem určené

časové periodicity /jakou se ostatně v minulosti nepodařilo vždycky přesně dodržet/, zato však častěji. Podněty k vydávání bude dávat především produkce, vznikající na hudební fakultě, a popřípadě i konkrétní potřeba, jež ji vyvolá v život.

Už v obsahu dosavadních deseti svazků lze sledovat dva hlavní okruhy příspěvků, publikovaných v ŽIVÉ HUDBĚ. Jsou to jednak články pedagogické povahy, týkající se především problematiky vysokoškolské pedagogiky na hudební fakultě a jednotlivých zde vyučovaných oborů, jednak studie vědecké - hlavně z oboru hudební teorie, jež má v Praze na hudební fakultě AMU své jediné profesionální pracoviště.

Abychom tyto dva obsahové okruhy odlišili, budeme nadále vydávat svazky ŽIVÉ HUDBY ve dvou řadách -

A - pedagogické;

B - badatelské;

v každé z nich budeme svazky nově číslovat. Po tomto svazku A 1 tedy bude následovat v pedagogické řadě A 2, A 3 atd. a v badatelské vyjdou postupně B 1, B 2, B 3 atd.

Pedagogická řada přitom bude vycházet z potřeb a teoretických zobecnění školské praxe na hudební fakultě i ve vztahu k předvysokoškolskému, tj. konzervatornímu stupni. Toho druhu je už i tento první svazek pedagogické řady ŽIVÉ HUDBY. Je v ní také prostor pro publikace, vydávané bezprostředně pro potřeby Metodického centra, zřízeného na hudební fakultě pro doškolení a zvyšování kvalifikace hudebních pedagogů.

Badatelská řada bude otevřena všem výzkumným aktivitám na hudební fakultě; její pravidelnou náplní by měly být projekty, realizované na půdě Ústavu pro hudební teorii hudební fakulty AMU v Praze. Právě tato převažující část obsahové náplně badatelské řady bude zárukou, že tu nebude půda pro výzkum jakkoliv samoučelný a odtažitý. Právě hudební teorie měla vždy bezprostřední vztah k pedagogické a analytické praxi. Její jednotlivé

disciplíny se etablovaly jako nauky o jednotlivých stránkách kompoziční a pak i analytické techniky. V takových vazbách si lze především představit také její další vývoj na hudební fakultě AMU jako vysokoškolském pracovišti. Proto není rozpor mezi bezprostředně pedagogicko-metodickým a badatelským zaměřením obou řad: měly by se navzájem doplňovat a tvořit jednotu.

Přejme této nové - ne už tak vnějškově reprezentativní, ale zato aktualizovanější, praktičtější a doufejme, že i pracovně pohotovější - podobě sborníku prací hudební fakulty Akademie múzických umění v Praze Ž I V Á H U D B A zdar a vysokou úroveň vědeckou i metodickou.

Prof. PhDr. Jaroslav **Smolka**, CSc.,
vedoucí katedry teorie a dějin hudby
hudební fakulty AMU v Praze